

"ALS HET LEVEN JE IETS
LEERT, HEB JE ÁLTIJD EEN
KEUZE WAT JE ERMEE DOET"

LEVENSSLESSEN. ZE KOMEN VOORBIJ, IN ALLE SOORTEN EN MATEN. VOOR IEDEREEN, OF JE NU WIL OF NIET. WAT JE ERMEE DOET, DIE KEUZE IS AAN JOU. ZO ZIET SUZE THOMMA DAT ALTHANS. VOOR HAAR VORMEN DIE LEVENSSLESSEN DE RODE DRAAD IN WIE ZE IS, WAT ZE DOET EN VOORAL HOE ZE NU ALS COACH (OF LIEVER: ALS GIDS) VANUIT HAAR EIGEN LESSEN JOU HELPT OP HET GEBIED VAN LEIDERSCHAPSONTWIKKELING. TIJDENS EEN WANDELING DOOR EEN VAN HAAR FAVORIETE PLEKKEN IN DE NATUUR VERTELT ZE BEVLOGEN OVER DIE LESSEN, OVER HET OMARMEN VAN TEGENSLAGEN EN HET AANGAAN VAN ONVOORWAARDELIJKHEID MET JEZELF.

TEKST SANNE TUMMERS / FOTOGRAFIE FEMKE DAM

‘REISGIDS’ IN *leiderschaps* ONTWIKKELING

// SUZE THOMMA

Het is koud en grijs, en ook nog eens maandagochtend als we elkaar treffen op de parkeerplaats van Château Sint Gerlach in Valkenburg voor een wandeling. Toen we de afspraak vooruit planden in maart, gingen we stiekem uit van een lentezonnetje tegen die tijd. Iets te voorbarig, zo blijkt nu. “Ah joh, het is toch droog. We kunnen gewoon gaan wandelen hoor, dus we boffen nog steeds,” lacht Suze als ze uit haar auto stapt. Ze is er duidelijk ook beter op gekleed met stoere laarzen en windjack (logisch wellicht, als eigenaar van ‘Coco’ de Berner sennenhond met wie ze dagelijks de natuur in gaat). En ja, zo kun je het natuurlijk ook zien. Met die positieve mind van Suze zit het wel goed. Als ik haar vraag of ze het niet wat optimistisch vond dat we dit interview zo aan het begin van de week, op maandagochtend, hebben gepland, wuift ze ook dat meteen weg. “Ik voel dat eigenlijk niet zo. Sinds ik mijn eigen business run, voelt werk heel vaak niet als werk en is er niet vaak een weekend dat ik niets doe. Gisteren ben ik bijvoorbeeld nog bezig geweest met het maken van een werkboek voor een traject dat ik deze week start met een zelfstandig ondernemer die vastloopt. Ik had ineens zoveel inspiratie, het rolde er zo uit. In het kader van ‘*getting things done*’: een heerlijk gevoel dat ik dat nu klaar heb. Ik houd ervan. En het betekent dat ik nu op maandagochtend, zonder zorgen, deze wandeling maak.”

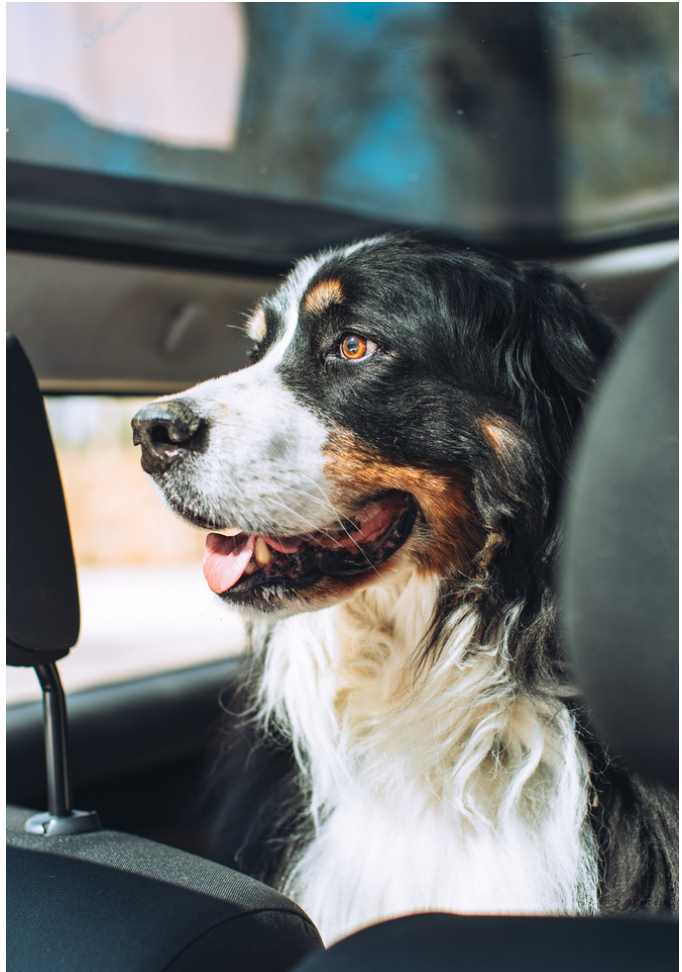

COACH VERSUS GIDS...

"EIGENLIJK VOEL IK ME VEEL MEER EEN GIDS. IK BEGELEID MENSEN OP WEG NAAR MEER INZICHT IN ZICHZELF. SAMEN DOORLOPEN WE EEN TRAJECT, IK GEEF TIPS EN DEEL MIJN EIGEN ERVARINGEN. PRECIES ZOALS EEN GOEDE REISGIDS DAT OOK DOET.

En zo beginnen we onze wandeling door het mooie natuurgebied 'Ingendaal', de achtertuin van het landgoed van St. Gerlach. Suze vervolgt: "Ik herken dat 'maandag gevoel' overigens nog wel vanuit de tijd dat ik in dienstverband werkte. Toen stond mijn maandag in schril contrast met het weekend en was mijn werkweek soms iets waar ik me doorheen moest ploeteren. Maar als het contrast tussen je weekend en werkweek zo groot is, zit je volgens mij in een ritme en waarschijnlijk ook op een werkplek die niet goed voor je is." Iets wat Suze nog weleens tegenkomt bij het coachen van haar klanten. Over dat 'coachen' gesproken, misschien goed om dat meteen even af te tikken want, is dat de juiste benaming voor wat ze doet, of heeft ze daar moeite mee in een tijd waarin er nogal een wildgroei aan coaches lijkt te ontstaan? Suze lacht: "Tja, het geeft wellicht nog steeds het meest duidelijk weer wat ik doe, maar eigenlijk voel ik mezelf veel meer een gids. Ik begeleid mensen op weg naar meer inzicht in zichzelf. Samen doorlopen we een traject waarbij jij ervaart en ik je graag voorzie van de juiste tips en mijn eigen ervaringen deel. Precies zoals een goede reisgids dat ook doet.

"IK HEB NIET DE INTENTIE DAT IK JOU ALS COACH WEL EVEN ZAL 'FIXEN'. SNEL EVEN ONEFFENHEDEN WEGPOETSEN EN IEMAND WEER OPLAPPEN. DAAR GELOOF IK NIET IN."

'EVEN FIXEN'

"Weet je dat dit nog niet zo lang geleden mijn achtertuin was en dit mijn uitzicht?" Suze stopt en gebaart naar het weidse landschap waar we staan. Ze wijst naar een huis met een grote glazen pui aan de achterkant in de verte. "Daar woonde ik. Het was mijn eerste plek buiten de stad, toen ik besloot om samen met Coco meer in de natuur te gaan wonen. Ik houd van de stad, koester mijn werkplek die ik heb in de stad en waar ik nog dagelijks vertoef, maar inmiddels weet ik ook: hier kom ik thuis.

Voor mij werkt het beter om de rust als basis te hebben en drukte en reuring te kunnen opzoeken wanneer ik wil." We volgen het pad en zien in de verte een kudde wilde Konikpaarden. Mooi dat die hier zo vrij rondlopen, een prachtig plaatje. Al herinner ik me ook meteen de berichten dat deze dieren een tijd geleden wandelaars hebben belaagd.

"Je moet ze gewoon met respect behandelen en ze met rust laten, niet anders als bij ons mensen. Het is toch ook belachelijk hoe wij mensen ons verheven voelen boven dieren," aldus Suze, die meteen een mooie parallel trekt met haar werk. "Misschien geeft dat ook wel de essentie in mijn werk aan. Ik vind gelijkwaardigheid in mijn aanpak heel belangrijk. Ik heb nooit de intentie dat ik jou als coach wel even zal 'fixen'. Ik heb weleens het idee dat mensen door een werkgever op die manier naar mij worden doorverwezen. Met het idee om even snel oneffenheden weg te poetsen en iemand op te lappen. Als je het mij vraagt, is dat een van de grootste misvattingen van mijn werk als coach. Alsof ik mezelf boven jou stel als een soort 'heler'. Daar geloof ik niet in. Waar ik je wel bij kan en wil helpen, is meer inzicht te krijgen in jezelf. Vanuit gelijkwaardigheid, van mens tot mens, met ook mijn verhaal en kwetsbaarheden."

"WE HEBBEN ALTIJD DE NEIGING OM MINDER MOOIE KANTEN, DAT WAT NIET GOED IS, OM DAT WEG TE POETSEN. IN MIJN OGEN WERKT HET ZO NIET. IK WIL LATEN ZIEN DAT IETS OOK BIJ JE KAN HOREN EN DAT JE DAT KUNT OMARMEN."

ONVOORWAARDELIJK

"Zelfkennis is in mijn ogen namelijk het meest belangrijke wanneer het gaat om leiderschap," vervolgt Suze haar verhaal. "Het gaat er niet om hoe je sturing geeft aan de dingen in je omgeving, waar je vaak toch geen invloed op hebt. Het gaat erom hoe goed jij jezelf kent, wat je daarmee doet en vooral: of je jezelf accepteert met mooie én minder mooie kanten? Ik zie het als mijn missie om iedereen, ongeacht hoe je bij mij binnenkomt, met respect en liefdevol te spiegelen aan zichzelf en ze met een onvoorwaardelijkheid met zichzelf de deur uit te laten gaan. We hebben altijd de neiging om die minder mooie kanten, dat wat niet goed is en waar je minder sterk in bent, om dat weg te poetsen. Even een training volgen, een coach inschakelen en huppakee we kunnen er weer tegenaan. Ik wil juist laten zien dat iets ook bij je kan horen en dat je dat kunt omarmen."

LEVENSSLESSEN EN LEIDERSCHAP

**“IK BEN NIET DE COACH DIE METEEN IN DE
OPLOSSING DUIKT, MAAR DIE JUIST SAMEN MET
JOU KIJKT WAAROM IETS OP JOUW PAD KOMT
EN WAT JE ERMEE KUNT.”**

Want ze horen allemaal bij, ook die mindere kanten en die tegenslagen. Het zijn allemaal *levenslessen*. Suze benadrukt dat maar al te graag. Die levenslessen komen in haar eigen verhaal immers ook regelmatig voorbij. Zo verloor ze op jonge leeftijd haar moeder en stierf ook haar vader veel te jong. Ze kreeg te maken met een scheiding en dan was er nog de diagnose huidkanker waar ze een paar jaar geleden mee geconfronteerd werd. Om maar eens een paar van de levenslessen te noemen die haar pad kruisten. Suze: “De obstakels die ik zelf heb overwonnen, hebben mij zóveel gebracht. De huidkanker bijvoorbeeld, een beladen thema, terwijl het voor mij nu als laatste redmiddel voelt om mij bewust te maken van het leven dat ik leidde en de verandering die nodig was op dat moment. Het heeft geleid tot meer veerkracht en een bepaalde onvoorwaardelijkheid met mijzelf. Het leven is daardoor makkelijker en leuker geworden. Dat wil ik graag doorgeven, die ervaringen wil ik delen.”

Suze gaat verder: “Iedereen krijgt op zijn pad te maken met momenten dat het schuurt. Daar kun je een belangrijke les uit halen, want als het leven je iets leert, heb je altijd een keuze wat je daarmee doet, hoe je ermee omgaat. Ik geloof dat iedere vorm van conflict een manier is om een diepere verbinding aan te gaan met jezelf. Daarom ben ik ook niet de coach die meteen in de oplossing duikt. Veel liever kijk ik samen met jou waarom iets op jouw pad komt en wat je ermee kunt; hoe je het ombuigt naar een les. Voor mij is dat de sleutel tot authentiek leiderschap.”

LEIDEN EN VOLGEN

Stof tot nadenken dit. Mooier kun je de week eigenlijk niet beginnen. Met warempel ook nog een lentezonnetje dat door de wolken breekt. Nog even terug naar die term leiderschap. Die roept bij mij de associatie op met 'leidinggeven' en dus met leiders en daarmee ook volgers. Suze: "Dat klopt, dat snap ik. Ik zie het als volgt: we hebben allemaal ons leven te leiden en ons hart te volgen. Die combinatie, dat is voor mij persoonlijk leiderschap. Leiderschap gaat voor mij daarmee dus over zelfkennis." Dat betekent dus ook dat je wel echt bereid moet zijn om de confrontatie met jezelf aan te gaan wanneer je met Suze in een traject stapt. Schrikt dat mensen niet af die eigenlijk wel gewoon even gefixt willen worden? "Ik geef het duidelijk aan voordat ik een traject start. Ik wil kunnen confronteren en zie het als mijn rol om het te laten schuren, te zien waar de schoen wringt. Dat is volgens mij de enige manier om iemand op een andere manier naar zichzelf te laten kijken. Praten over je partner, je vervelende baas of irritante collega's, daar ga ik niet in mee. Ik leg het dan weer terug; wat zegt het over jou en wat kun jij ervan leren?"

**"WE HEBBEN ALLEMAAL ONS LEVEN TE LEIDEN
EN ONS HART TE VOLGEN. DIE COMBINATIE,
DAT IS VOOR MIJ PERSOONLIJK LEIDERSCHAP."**

En het werkt. Zelfs op plekken waar je dat misschien niet meteen zou verwachten. Zo wordt Suze naast 1 op 1 coaching, ook veel ingezet voor trainingen en trajecten bij grote organisaties. Van NOC*NSF en grote zorgverleners tot ICT, bedrijven in techniek en onderwijs. Een 'hei sessie' begeleiden van een zakelijk bestuur of intervisie sessies met een team P&O adviseurs: Suze deinst er niet voor terug. Staan dat soort organisaties en hun 'leidinggevendens' daar dan voor open? "Ja, Juist mensen die op het eerste gezicht vooral bezig lijken te zijn met positie, die snel willen scoren en graag even 'gefixt' willen worden, die kun je daadwerkelijk uitdagen en iets meegeven door ze hierin mee te nemen. Daarbij is het wel belangrijk om ook mijn eigen verhaal delen. Als ik mezelf openstel, dan nodigt dat uit tot openheid van de andere kant en ontstaat een gelijkwaardigheid aan elkaar. Dan wordt delen zoveel makkelijker en kun je elkaar voeden met inzichten. Juist dat leidt tot de mooiste groei. Zo word ik dus ook nog voortdurend gevoed en leer ik nog steeds het meest van mijn eigen klanten. Wát een rijkdom is dat!" <